„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 187. Sroda 14. Sierpnia 1867. Rok wydania 57.

Część nieurzędowa.

Polityczna sytuacya dzisiejsza wydaje się na wszystkich punktach zupełnie pokojową. Okólnik do ajentów austryackich przy dworach zagranicznych przedstawia zjazd salzburgski w świetle jak najbardziej pokojowem, a dzienniki pruskie przemawiają wszystkie jednogłośnie za pokojem. „Nordd. Allg. Ztg.“ uważa wojnę pomiędzy Prusami a Francya ze stanowiska zasadniczego za niemożliwą dla Francyi, inne dzienniki zaprzeczają istnieniu przymierza prusko-rosyjskiego. aby przez to wykazać niemożność przymierza austryacko-francuskiego.

Wiedeńska Presse pisze: podczas kiedy na zachodzie Europy podróż Sułtana rozbudziła pewną nadzieję że osobiste porozumienie monarchy tureckiego z władcami zachodnich państw chrześciańskich wywrze korzystny wpływ na sytuacyę chrześcian tureckich, a szczególnie na położenie powstańców kreteńskich, to równocześnie głoszą dzienniki moskiewskie przeciwnie, że nowy zawód, jaki się przygotowuje dla chrześciańskich poddanych Wielkiej Porty oburzy tychże tylko tem bardziej przeciw dyplomacyi i będzie wstępem do nowego powszechnego powstania. Te obawy są oczywiście przesadzone i to z wyraźną tendencyą, gdyż z najnowszych doniesień pokazuje się, że mocarstwa zachodnie ujęły silną ręką sprawę kandyjską i przekonały Portę, że ich interwencya jest nakazana interesem pokoju europejskiego i że już jest czas, aby zakończyć tę niebezpieczną sytuacyę.

Komisya izby deputowanych Rady państwa do ustawy karnej załatwiła na posiedzeniach w dn. 8go i 9go b. m. VIII. i IX. tytuł projektu rządowego.

Zamiast §. 109., który zbrodnię przeciwko sile zbrojnej państwa traktuje według istniejących w tym względzie osobnych przepisów i poddaje ją sądom wojskowym do przeprowadzenia śledztwa i ukarania, przyjęła komisya §. 119. projektu referenta, ale ze zmianą aresztu na więzienie, w następującej osnowie:

„Kto bez zbrodniczego zamiaru

a) zaciąga do służby wojennej lub marynarki nie cesarsko-austryackiej, albo do służby wojennej jakiego buntowniczego stronnictwa, albo też stręczy im towarzyszów broni, lub

b) Przedmiota odnoszące się do obrony wojskowej cesarstwa austryackiego, lub expedycyi wojskowych armii cesarskiej albo marynarki, które są przez rząd trzymane w tajemnicy, wydaje obcemu państwu, albo buntowniczemu stronnictwu, lub

c) ma udział w zbiegostwie żołnierza pszysięgą zobowiązanego do służby w ces. austryackiej armii lub marynarce, lub też w naruszeniu obowiązków uznanem na podstawie istniejących dla ces. austryackiej armii i marynarki ustaw, za zbrodnię wojskową, w sposób wskazany w §. 18. niniejszego kodeksu, albo nakoniec usiłuje żołnierza namówić do takowej zbrodni lub dezercyi, popełnia zbrodnię przeciw sile zbrojnej państwa, i będzie karany więzieniem od 1 roku do 4 lat.

Osoby stanu cywilnego popełniające tę zbrodnię nie mają na przyszłość podlegać sądom wojskowym, lecz będą badane i karane przez zwykłe sądy.“

Po zamknięciu obrady nad powyższym paragrafem deputowany Dietrich dowodząc potrzeby wydania ustawy o stanie oblężenia, aby na przyszłość w podobnych wyjątkowych wypadkach nie postępowano samowolnie, proponuje, aby komisya, jeżeli rząd nie weźmie w tym względzie inicyatywy, zażądała od Rady państwa upoważnienia do wypracowania takowej ustawy. Wniosek ten przyjęto jednogłośnie.

Przy §. 110. projektu rządowego, który mówi o zbrodni przeciwko prawu narodów i jako taką uznaje „czyny wymienione w §§. 103 i 107, jeżeli są popełnione przeciw głowie lub bezpieczeństwu takie obcego państwa, względem którego wzajemność uznana i w drodze rozporządzeń ogłoszoną została“, jeden z członków komisyi wskazał w wyrażeniu „w drodze rozporządzeń“ niebezpieczeństwo i dla umotywowania tego przypomniał liczne, mianowicie w Galicyi podczas ostatniego powstania polskiego przeprowadzone procesa polityczne, w których na podstawie błędnej interpretacyi rozporządzenia z 19. października 1860 (o wzajemności względem Rosyi), wydanej w drodze rozporządzeń przez ówczesnego ministra sprawiedliwości do prokuratoryi państwa, skazano sądownie mnóstwo osób, które nie byłyby skazane, gdyby odnośny traktat był jak należy tłumaczony.

Z tego powodu komisya zmieniła w §. 110. wyrazenie „w drodze rozporządzeń“ na „w dzienniku ustaw państwa“, naznaczając na zbrodnię przeciwko prawu narodów karę więzienia od 1 roku do 4 lat.

Po zamknięciu obrady nad VIII. tytułem zreasumowano w myśl uchwały zapadłej na poprzedniem posiedzeniu, obradę nad §. 106. (obraza jednego z członków cesarskiego domu), i przyjęto pierwszy ustęp tego paragrafu na wniosek Dr. Dietricha w następującej osnowie: Kto innego członka ces. domu czynnie znieważy lub publicznie innych przeciwko jego osobie odpowiednim czynem, mową lub objawem do nienawiści lub pogardy podburzyć usiłuje.

Proponowana w projekcie rządowym kara aresztu została zamieniona na więzienie, a ostatni ustęp tego paragrafu sformułowano następnie:

„Oprócz tego wypadku, zamach przeciwko honorowi członków cesarskiego domu będzie karany według postanowień tytułu XVII.

Tytuł IX., a mianowicie §. 111 (pogarda konstytucyi państwa lub kraju), §. 112 (obraza reprezentacyi państwa lub kraju), i §. 113 (przywłaszczezenie sobie charakteru członka reprezentacyi państwa lub kraju) przyjęte zostały według projektu rządowego tylko ze zmianami stylistycznemi.

Komisya postanowiła po ukończeniu obrady nad tytułem IX. przerwać na krótki czas posiedzenia, częścią dla przygotowania przeglądu uchwał do drugiego czytania, częścią dla zebrania materyałów do ułożyć się mającego projektu ustawy o stanie oblężenia.

Rozporządzenie ministerstwa oświecenia z 4. sierpnia 1867 r. w sprawie organizowania najwyższej rady kościelnej ewangielickiej brzmi jak następuje:

Jego c. k. Apost. Mość, chcąc najwyższej radzie kościelnej ewangielickiej wyznania augsburskiego i helweckiego we Wiedniu ułatwić skuteczne załatwienie zadań jej poruczonych i wprowadzić w życie §. 8. ces. patentu z dnia 8. kwietnia 1861 r., raczył najwyższem postanowieniem z d. 31. lipca 1867 roku w dodatku do najwyższego postanowienia z d. 21. września 1865 r. dotyczącego składu osób kancelaryi do najwyższej rady kościelnej należącej i z uwzględnieniem życzeń przez obydwa jeneralne synody ewangielickie w d. 9. lipca 1864 r. wyrażonych, rozporządzić co następuje:

§. 1. Do ewangielickiej najwyższej rady kościelnej augsburskiego i helweckiego wyznania wchodzi prócz wspólnego prezydenta ze stopniem naczelnika sekcyi, który pobiera płacy rocznej 5000 złr. i 800 złr. na mieszkanie, z każdego wyznania radzca duchowy i świecki.

§. 2. Radzcy ci mają stopień radzców namiestnictwa, pobierają rocznie 2500 złr., i 400 złr. na pomieszkanie i mają prawo pobierania dodatku dziesięcioletniego w kwocie 300 złr. Jeżeli zaś pobierają płacę z innego urzędu, mają tylko prawo do dodatku osobistego w kwocie 600 złr. rocznie.

§. 3. Miejsce prezydenta obsadza jak dotąd bez poprzedniego konkursu, na wniosek ministerstwa oświecenia, sam Cesarz.

Przy obsadzaniu posad radzców ma na przyszłość najwyższa rada kościelna każdą razą wypisać konkurs i Najjaśniejszemu Panu za pośrednictwem ministerstwa oświecenia przedstawić wniosek.

§. 4. Prócz wspólnego prezydenta i wspomnianych 4 radzców jako zwyczajnych radzców do głosowania uprawnionych można jeszcze powołać dwóch mężów w służbie szkolnej lub kościelnej pozostających jednego wyznania augsburskiego, drugiego wyznania helweckiego jako nadzwyczajnych członków do najwyższej rady kościelnej, którzy tylko w razie jeżeliby jakieś miejsce było opróżnione lub w zastępstwie członka zwyczajnego, czy to z powodu urzędowego, czy to dla urlopu lub z powodu słabości nieobecnego, otrzymają referat właściwy w bardzo ważnych kwestyach, jednak może ich także prezydent zaprosić do dania pisemnego lub ustnego orzeczenia; do orzeczeń zaś o usunięciu ze służby, winien ich prezydent każdą razą zawezwać do obrad i stanowienia uchwał. Ci otrzymują 300 złr. jako dodatek roczny.

Wniosek względem obsadzenia tych posad najwyższa rada kościelna przedstawi Najjaśniejszemu Panu za pośrednictwem ministerstwa oświecenia.

Nadanie samego tytułu radzcy najwyższej rady kościelnej nie ma miejsca.

Obaj sekretarze najwyższej rady kościelnej mają w zastępstwie radzcy tylko głos doradczy.

Tak zwyczajni jak i nadzwyczajni członkowie najwyższej rady kościelnej przy wstąpieniu do służby składają przysięgę stosownie do noty według §. 102 ewangielickiego kanonu ułożonej a przez Najjaśniejszego Pana przyjętej. Prezydent składa takową w ręce ministra oświecenia, reszta członków w ręce prezydenta w obec pełnej rady.

§. 5. Skład osobowy i płaca sekretaryatu i kancelaryi najwyższej rady kościelnej pozostają takiemi, jak je rozporządzenia najwyższego postanowienia z 21. września 1865 oznaczyły. Dla tego ministerstwo oświecenia nadal sekretarzy mianować będzie; również prawo usunięcia ze służby służy ministerstwu. Zresztą tak sekretarze jak i urzędnicy kancelaryi podlegają co do swych obowiązków służbowych jedynie radzie kościelnej, która w razie potrzeby może zawiesić sekretarzy w urzędowaniu, stosownie do przepisów dyscyplinarnych.

Sekretarzom przyznał N. Pan prawo do dodatków dziesięcioletnich w kwocie 150 złr., a płacę roczną woźnych kancelaryjnych podwyższył z 300 na 360 złr.

§. 6. Tak członkom rady kościelnej jak i sekretarzom i urzędnikom kancelaryjnym wlicza się czas w stałej służbie szkolnej lub kościelnej aż do objęcia służby niniejszej spędzony, przy ich pensyonowaniu.

§. 7. Do wypełnienia wewnętrznej kościelnej działalności raczył N. Pan najwyższej radzie kościelnej od r. 1868 zacząwszy udzielić najłaskawiej dodatku w kwocie tysiąca złr. Od powyższego terminu jednakże odpada kwota przez skarb płacona za druki radzie kościelnej przez drukarnię rządową dostarczane, jako też i dyety dzienne i podróżne deputowanemu rady kościelnej od istnienia konferencyi ewangelickiej w Eisenach z kasy skarbowej wypłacane.

Zebranie się północno-niemieckiej rady związkowej naznaczono na dzień 15go b. m. Co do przedłożeń, jakie taż rada ma przysposobić dla parlamentu, dowiaduje się „Hamb. Börsenh.“, że nie będą one bardzo rozległe, poniewać sesya nie będzie dłużej trwała nad dwa miesiące. Zdaje się, że głównie tylko o to chodzi, aby rozpocząć regularne czynności parlamentu.

„Monitor“ z d. 9. b. m. donosi, że Cesarz Napoleon przybył d. 8. b. m. po południu około godziny 5 do Mourmelon, stacyi kolei żelaznej przed obozem pod Chalons, gdzie go witał komendant obozu jenerał de Ladmirault ze sztabem jeneralnym. Ze stacyi udał się Cesarz konno środkiem rozstawionego po obu stronach drogi wojska, które nań z niecierpliwością oczekiwało i głośnemi witało go okrzykami, do swojej kwatery.

„Monitor“ z dnia 9go b. m. zamieszcza program uroczystości narodowej i festynów w dniu 15go b. m. Nie różni się od programów dawniejszych lat, tylko o tyle, że wielki festyn ludowy nie odbędzie się na esplanadzie przed domem inwalidów, lecz na placu naprzeciwko zabudowania wystawy. Wieczorem zapalą sztuczne ognie na Arc de triomphe.

Korespondent z Paryża do Gazety kolońskiej pisze co następuje o misyi jenerała Dumont do Rzymu i o jej skutkach. Stojący z garnizonem w Lyonie jenerał Dumont, który na ten rok mianowany był jednym z inspektorów armii, po skończeniu swego turnus inspekcyjnego, powołany został do Paryża, gdzie otrzymał od cesarza ustną, od marszałka Niela pisemną instrukcyę udania się do Rzymu w celu zlustrowania francuskiej legii w Antibes, poprawienia zaniedbanej w tejże karności militarnej, mianowicie zaś w celu zwrócenia bacznej uwagi na zakorzenione i rozpowszechnione bardzo dezercye. Osobiście powiedział jeszcze cesarz żegnającemu go jeneralowi, żeby wyraził ojcu św. iżby to było najgorętszem życzeniem cesarza powitać jego świętobliwość na wystawie w Paryżu. Gdy jenerał w osobnej audyencyi Piusa IX. o tem życzeniu cesarza uwiadomił, odpowiedział tenże: „Jesteśmy już za starzy i za znużeni na to, abyśmy mogli odbywać podróż do Paryża na wystawę, a zresztą — dodał ojciec św. z właściwym sobie dowcipem — my tu sami jesteśmy dostatecznie wystawieni (assez exposés) i zwracając się do adjutanta jenerała powtórzył: nieprawdaż młodzieńcze, że jesteśmy dostatecznie wystawieni?“ — Zaś co do czynności jego w legii to trzeba o tem pamiętać, że Francuzi mają trzy rodzaje przeglądów wojskowych t. j. przegląd szczegółowy, przegląd ogólny i przegląd honorowy, któryto ostatni jest poprostu tylko paradą. Legia antibijska poddana była tylko temu przeglądowi pierwszego rodzaju, to jest szczegółowemu podług kompanii i batalionów, przy której to sposobności miał jenerał nie jedną lecz może ośm do dziesięciu przemówień identycznych do różnych kompanii, których treści odpowiadały wiernie pierwsze doniesienia florentyńskiej „Natione“. Gdy to się stało i zdaje się, że nie było bez skutku, gdyż dezercye nagle ustały, powrócił jenerał do Paryża, w chęci przeproszenia o swoją dymisyę, gdyż jako prosty żołnierz nie zgadzał się z zaprzeczeniem „Monitora“.

Powróciwszy do Paryża przemówił się z ministrem wojny, oświadczając mu, że miał do wykonania tylko zlecenia swego przełożonego ministra wojny i nie zna margrabiego Moustier, który jako minister spraw zewnętrznych jego czynności neguje. Aby nie pozostawić w niezadowoleniu wiernego sługi, został jenerał Dumont wezwany do cesarza, który powinszowawszy mu szczęśliwych skutków jego pobytu w Rzymie — wyrazu misya zawsze unikano — swoją ujmującą serdecznością zupełnie go przejednał i uspokoił.

Wice admirał de la Grandiere nadesłał do ministerstwa marynarki i kolonii depesze, oznajmujące o zajęciu w posiadanie trzech zachodnich prowincyi niższej Kochinchiny. „Monitor ogłasza następujące odnoszące się do tego szczegóły: „Nasze wojska zajęły bez dobycia miecza wsie Vinhlong, Sadec, Chaudoe i Hatian, których mandaryni na jednogłośne żądanie mieszkańców nam bramy otworzyli. Przed tem przybyli byli na pokład statku „Ondine“ Phantongian, były minister przy dworze w Hue i naczelny gubernator onych trzech prowincyi, aby się poddać wice admirałowi dela Grandiere i ofiarować mu swoją pomoc do wprowadzenia w miejsce anamickich mandarynów władz francuskich. Tak więc bez trudności zostały przyłączone te terytorya które służyły za ochronienie korsarzom morskim i agitatorom.“ Dalej zamieszcza „Monitor“ w dosłownym przekładzie odezwę do mieszkańców sześciu prowincyi kochinchińskich, którą wiceadmirał wydał d. 25. czerwca z Vinhlong.

„Memorial diplom.“ jak wiadomo, dawniej organ cesarstwa mexykańskiego, oświadcza, że doniesienie o zatrzymaniu p. Dano w Mexyku jest zupełnie bezzasadne. Według tego dziennika stan rzeczy ma być następujący: Porfirio Diaz nie sprzeciwiał się odjazdowi posła francuskiego, nie chciał tylko brać na swoję odpowiedzialność udzielenia mu potrzebnej gwarancyi,że jego odjazd przypadnie właśnie wtedy,gdy z Veracruzy okręt jaki odpływać będzie. P. Dano, który dotychczas nie był niepokojony w swojem mieszkaniu, uznał za lepsze oczekiwać na przybycie Juareza, aby się z nim porozumieć co do gwarancyi, do jego odjazdu potrzebnych. Nie trzeba zapominać, że pan Dano musi wziąść z sobą wszystkich urzędników poselstwa i całe archiwum. Dano więc pozostanie w Mexyku aż do przybycia Juareza, to jednak nie dowodzi, że został zatrzymany przez władze republikańskie jako jeniec.

„Giorn. di Roma“ donosi, że 200 chłopów w nocy z d. 4. b. m. opuściło Velletri pojedyńczo, udając się do Competto, gdzie się zebrali w tym celu, aby sobie przywłaszczyć grunta niektórych obywateli ziemskich i uprawić je na własny rachunek. Rząd jął się energicznych środków, banda ta została rozproszoną a przewódzcy ujęci. Ponieważ powtórnie się byli zebrali, więc dopiero za użyciem pomocy wojskowej i za uwięzieniem 9 najśmielszych buntowników nastąpiło przywrócenie porządku, a przez to samo zniszczono także nadzieje tych, którzy spodziewali się wyzyskać ten rozruch na korzyść zamiarów rewolucyjnych.

„Memorial dipl.“ donosi: Poczta, która dnia 8. b. m. przybyła z Konstantynopola do Paryża, przynosi wiadomość, że wielki wezyr Ali Basza, przewodniczący w czasie niebytności Fuad Baszy tureckiem ministerstwu spraw zewnętrznych, przed odjazdem swoim do Warny na przyjęcie Sułtana wysłał okólnik do posłów tureckich przy dworach mocarstw gwarantujących, w którym protestuje przeciw telegramowi wysłanemu przez konzulów tychże mocarstw z Krety. Telegram ten donosi, że wojska tureckie dopuszczały się okrucieństw na ludności chrześciańskiej, gdy ta w celu uniknienia fanatyzmu muzułmańskiego, otrzymała upoważnienie schronienia się do Grecyi. We wstępie do tego okólnika przedstawia najprzód Ali Basza fałszywość doniesień telegramu, któremi konzulowie czerpiące oczywiście swe wiadomości ze źródeł helleńskich, fakta wykrzywić się starali. Wielki wezyr wyznaje z bolem, że 200 żołnierzy tureckich, oburzonych radośnem przyjęciem, jakiego doznali powstańcy greccy we wsi zamieszkanej przez samych ich współwyznawców, dopuścili rabunku i zemsty; oświadcza jednakże, iż Dywan dowiedziawszy się o tem rozkazał niezwłocznie Omer Baszy, aby winnych ukarał, co się też stało. Największa część zrabowanych rzeczy została oddaną prawym właścicielom, a za resztę obowiązała się Porta spłacić wynagrodzenie. Starcom, kobietom i dzieciom, które chcą opuście plac boju i schronić się do innych prowincyi ottomańskiego państwa, oddano do dyspozycyi dwa statki wojenne. Jednakże Porta nie może zezwolić na to, aby ci ludzie chronili się do Grecyi, gdzie nieustannie wysnuwają i knują rewolucyjne plany przeciw Porcie i powadze Sułtana. Okólnik ten ma być zakomunikowany wszystkim mocarstwom gwarantującym, przyczem reprezentanci tureccy mają dać pozytywne zapewnienie, że pomimo apokryficznych telegramów greckiego pochodzenia, może być powstanie kreteńskie uważane za zupełnie stłumione przez Omera Baszę.

Czasopismo duńskie „Tidende“ ogłasza projekt konstytucyi dla Islandyi, który ma być przedłożony althingowi islandzkiemu. Nadaje on Islandyi te same swobody obywatelskie, jakie otrzymali Duńczycy na mocy zrewidowanej ustawy zasadniczej z d. 5. czerwca 1849. Islandya została uznana jako nieoddzielna część państwa duńskiego. Każden monarcha duński przed wstąpieniem na tron składać ma w radzie stanu pisemne zaprzysiężenie, że dotrzyma ustawy konstytucyjnej Islandyi. Do wszystkich spraw, które nie są oraz sprawami monarchyi, otrzyma Islandya osobne prawodawstwo i osobną administracyę.

Kronika.

(Nabożeństwo żałobne.) Za duszę ś. p. Cesarza mexańskiego Maxymiliana I. odprawione zostało dziś o godzinie 9tej rano w tutejszym kościele archikatedralnym obrz. łac. uroczyste nabożeństwo żałobne. Mszę św. celebrował Jego Excelencya najprzewielebniejszy ksiądz Arcybiskup Franciszek Xawery Wierzchlejski w asystencyi licznego kleru. W presbiteryum wystawiony był podczas nabożeństwa wspaniały katafalk otoczony jarzącem światłem. Reprezentanci władz cywilnych i wojskowych, wydziału krajowego, rady miejskiej, instytutu kredytowego i innych zakładów i korporacyi krajowych i wielka liczba pobożnych wszelkiego stanu obecni byli na nabożeństwie.

(Na wsparcie pogorzelców brodzkich) wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Nowym Targu 20 złr. 65 cent.

(Nieszczęsny wypadek.) W Tysowicy w pow. staromiejskim d. 3. b. m. spadł z dachu włościanin Łuć Koleta i poniósł śmierć.

(Pożary.) W Nyszkowcach w pow. brodzkim d. 28. z. m. spaliły się od piorunu dwie stodoły włościańskie. W Starejsoli d. 1. b. m. spalił się dom włościański wartości 100 złr. W Wołoszynowie w pow. staromiejskim d. 1. b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi, szkoda wynosi 120 złr, przyczyna pożaru nie jest wiadoma. W Rudenku w pow. brodzkim d. 8. b. m. spaliły się na folwarku budynki gospodarskie, przyczyna pożaru nie jest wiadoma. W Wierczanach w pow. stryjskim d. 9. b. m. spaliła się stajnia dworska z kilkudziesięcin sztukami bydła, szkoda wynosi 4460 złr.

(Konsumcya w Wiedniu.) W pierwszem półroczu b. r. przypędzono na targowicę wiedeńską ogółem 70.505 sz. wołów. Z tej ilości skonsumowano w Wiedniu 45.572 sz. najpiękniejszych wołów. Pszenicy sprzedano na giełdzie zbożowej w Wiedniu w pierwszem półroczu 1867 r. 452.500 mierzyc; owsa na targowicę centralną dowieziono 60.015 mierzyc.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 13. sierpnia.

Effekta: Akcye kolei Karola Ludw. 223,75, banku hypotecz. galic. 79.50—80. Listy zastawne galic. 79—79.5. Ruble papier. ros. 1.73½—1.73¾. Pruskie bilety kasowe 1.85¾ — 1.87. Towary: pszenica korzec 158 ℔ z dosypem do 170 ℔ na grudzień 8.75.

Wykaz rezultatu

przedsiębranego w miesiącu lipcu 1867 r. przez urząd targowy u obcych piekarzy, ważenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejsce sprzedaży	wiejski chleb kolonistów		żółkiewski (chleb domowy)		kulikowski (chleb domowy)		wiejski chleb razowy	
		Waluta austryacka							
		c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.
Wagmann Adam	Bernardyński plac	1	6	.	.	.	.	.	.
Wolf Jozef		1	6	.	.	.	.	.	.
Klar Markus	Na krakowskiej targowicy drzewa	.	.	1	5	.	.	.	.
Katz Leib		.	.	1	5	.	.	.	.
Gabl Barl		.	.	1	5½	.	.	.	.
Götzel Chaje		.	.	1	5½	.	.	.	.
Deutsch Leib		.	.	1	5	.	.	.	.
Rausch Berl		.	.	1	5¼	.	.	.	.
Bloch Elle		.	.	1	5¾	.	.	.	.
Umschweif Binie		.	.	.	.	1	5	.	.
Keller Markus		.	.	.	.	1	5	.	.
Lebwohl Meilach		.	.	.	.	1	5½	.	.
Stein Leib		.	.	.	.	1	5¾	.	.
Stein Gittel		.	.	.	.	1	5¼	.	.
Fein Hersch		.	.	.	.	1	4¾	.	.
Frim Zipre		.	.	.	.	1	4¾	.	.
Herbst Rifke		.	.	.	.	1	5	.	.
Stein Josel		.	.	.	.	1	5½	.	.
Farb Gedale		.	.	.	.	1	4¾	.	.
Schubert Józef		.	.	.	.	.	.	1	8
Gulak Jan		.	.	.	.	.	.	1	7¾
Suma		2	12	7	37	10	51¼	2	15¾
przeciętnie w lipcu 1867		1	6	1	5½	1	5	1	7
przeciętnie w czerwcu 1867		1	6	1	6½	1	5	1	8
a zatem w podnies. się		.	.	.	.	.	.	.	.
a zatem w spadaniu		.	.	.	1	.	.	.	1

Wykaz dochodów

c. k. uprzyw. lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej.

(Przestrzeń obrotu 35 mil.)

Miesiąc	Komunikacya osób: Liczba podróżnych	wal. aust. złr	c.	Transport towarów: cetnary celne	wal. aust. złr.	c.	Razem wal. aust. złr.	c.
Od 1. do 31. lipca 1867	11706	39450	21	127677	49617	28	89067	49
Od 1. stycz. do 30. czerw. 1867	63464	194003	41	1093510	567513	82	761517	23
Razem	75170	233453	62	1221187	617131	10	850584	72

Oprócz tego przewieziono 2:388 cetnarów celnych rozmaitych towarów rządowych bez policzenia należytości frachtowej.

(Projekt budowy kolei węgiersko-galicyjskiej.) „Eisenbahn Centralblatt“ pisze: W celu wybudowania kolei żelaznej z Szerencs lub Zombor na Patak, S. A. Ujhely, Csasz, Munkacs, Stryj i Chodorów do Tarnopola, a ewentualnie do granicy rosyjsko-austryackiej pod Podwołoczyskami, spółka złożona z panów Seweryna hr. Dunina Borkowskiego, Włodzimierza hr. Rusockiego i Kazimierza Młodeckiego, która niedawno starała się o koncesyę wstępną na kolej żelazną od kolei cisuńskiej do Munkacs, Klimiec, Chodorów i Tarnopol do Podwołoczysk, połączyła się z węgierskimi właścicielami dóbr Janem hr. Waldsteinem i Edwinem hr. Schönborn-Buchheim, którym koncesya wstępna na kolej węgiersko-galicyjską z węzłem w Munkacsu i stacyami w Koszycach, lub Hidas-Nemethi, Nyireghiaza, Nagy Szöllös i Stryj jeszcze dnia 7. lutego 1865 udzieloną została, i którzy pod dniem 30go kwietnia 1866 uzyskali pozwolenie zwłoki terminu do rozpoczęcia prac przygotowawczych. Ponieważ projekt budowy tej sieci węgiersko-galicyjskiej jest już ukończony, i pozostaje tylko wykonać prace przygotowawcze na

linii ze Stryja na Chodorów do Tarnopola, spółka połączona ograniczyła prośbę wniesioną przez hr. Borkowskiego et Comp. o udzielenie koncesyi wstępnej na linię ze stryja do Tarnopola ewentualnie do Podwołoczysk. Dla otrzymania funduszów do budowy potrzebnych spółka połączyła się z przedsiębiorcą budowy kolei żelaznych Dr. Bethel Henry Stronsberg z Berlina. Spółka zamierza także porozumieć się niezwłocznie z ministerstwem węgierskiem aby co do tej części sieci która znajdować się będzie na terytoryum węgierskiem uzyskać ostateczną koncesyę. Winnismy tu tylko wspomnieć, że przestrzeń z Tarnopola do Podwołoczysk zawarta jest już w koncesyi udzielonej towarzystwu kolei Karola Ludwika d. 15. maja b. r. na linie ze Lwowa do Brodów i Tarnopola do granicy rosyjskiej i że zatem nie może być teraz udzielona innej spółce koncesya wstępna na tę samą linię.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 14. sierpnia. Wczorajsza „Kreuzzeitung", ażeby zapobiedz mylnemu tłumaczeniu faktu, że Cesarz Napoleon nie przybędzie w odwiedziny do Koblencyi, powiada, że co do zjazdu obydwóch monarchów nie toczyły się żadne układy ani umowy i w ogóle żadnych w tym celu nie robiono kroków.

Nowy Jork, 13. sierpnia. Zwłoki Cesarza Maxymiliana oddane zostały ambasadorowi pruskiemu w Mexyku panu Magnus.

Przy zamknieciu dziennika nie otrzymaliśmy dzisiejszej poczty porannej.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. sierpnia.

Hotel George: PP. Ks. Kouriss Jan, z Odessy. — Br., Schözer Eugen., z Rosyi. — Czajkowski Izyd., z Jarosławic.— Podhorski Leon, z Polski.

Hotel europejski: Dolivo-Dobrowolski, i Dolivo-Dobrowolski Piotr, c. k. pens. sekr, z Kiszenewa.

Hotel angielski: Deckur Józef, z Polski. — Komarniccy Roman i Jan, z Złoczowa.

Hotel Kulina: Morzkowski Ign., z Wołynia.

Hotel Kryniekiego: Biliński Felix, z Huty obedyńskiej

Pod Nr. 514⁴/₄: Mijakowski Abdon, adw., z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. sierpnia.

PP. Hr. Karnicki Wład., c. k. radzca dworu i poseł, do Uścia zielonego. — Hr. Borkowski Stan., do Pacykowa. — Hr. Wodzicki Kaz., do Olejowa. — Nowakowski Hen., do Przemyśla. — Link Edw., c. k. podpor., do Wiednia. — Zajaczkowski Józef, c. k. sędzia pow., do Horodenki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. sierpnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.81	+ 12 2	85.6	zach. sł.	2
2. god. po poł.	327.64	+ 17.3	44.6	„ „	6
10.god. wiecz.	328 05	+ 10 8	70.0	„ „	0

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 13. sierpnia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	90	5	99
Dukat cesarski	„	5	93	6	02
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	20	10	35
Rubel srebrny rosyjski	„	1	91	1	95
„ papierowy rosyjski	„	1	73	1	73½
Talar pruski	„	1	85½	1	87
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	78	75	79	50
„ „ m. k. za 100 zł.		82	64	83	44
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne		66	58	67	33
5% Pożyczka narodowa		67	33	68	08
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		222	67	225	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		172	83	175	33

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10. sierpnia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. procentami od stycznia do lipca po 5%	67 80	68. –
od kwiet. do października po 5%	67 80	68 —
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	74 —	75.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	80 —	80 50
Metaliki po 5%	57 20	57 30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	140 25	140 75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	139 50	140 —
Przez. do wyl. z r. 1854	74 25	74 75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	86 30	86 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90 —	90 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	78 60	78.80
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.—	90.—
Czech	89.50	90.—
Węgier	69 25	69 70
Galicyi	66 50	67 —
Siedmiogrodu	64 50	65 —
Bukowiny	65.—	66 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	100 —

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	701.—	703.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	183 70	183 90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	614.—	616.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	106 50	107 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1690.—	1695.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	234 50	234 70
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	186 —	186 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	139.75	140 25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	223 75	224 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	173 —	173 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	485.—	487.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93 40	93.60
Gal. Tow. kred w w. a. po 4%	78.75	79 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91 —	91 50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	108.—	108 50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.—	95.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.25	91.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 25	98 75

5. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126 75	127 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	84.50	85.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	117.—	119.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	90.—	93.—
Salma „ 40 „ „	29.—	29.50
Palfiego „ 40 „ „	24.75	25 25
Clarego „ 40 „ „	24.—	25.—
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	105 75	105 90
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	105 30	105 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	105.40	105 60
Hamburg za 100 M. B.	93 20	93.40
Londyn za 10 ft. szt.	126 10	126.30
Paryż za 100 fr.	50 10	50 15

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.02	6.03
detto. pełnej wagi	6.02	6.03
Korona	17 20	17.30
20frankówka	10.09	10 10
Rosyjski imperyał	10.30	10.35
Talar związkowy	1.85½	1.86½
Srebro	123.25	123 75
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. $33^7/_{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. sierpnia.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	57	—
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	67	60
Losy z 1860 roku	86	25
Akcye banku wiedeńskiego	696	—
„ „ kredytowego	184	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	125	25
Srebro	122	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	96

Do dzisiejszego numeru dołączony jest „Dodatek nadzwyczajny".

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1631) **Lizitazions-Ankündigung.** (1)

Nr. 9921. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Verpachtung der Propinationsgerechtsame in den drei nachstehenden Sectionen der Staats-Domaine Podbuż auf die Dauer von drei Jahren, d. i. vom 1. November 1867 bis Ende October 1870 die öffentliche Versteigerung am 30. August 1867 um 9 Uhr Vormittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direkzion in Sambor die öffentliche Concurrenzverhandlung mittelst schriftlicher Offerten mit Ausschluß mundlicher Anbote abgehalten werden wird.

Die Propinationsgerechtsame wird sectionsweise oder in concreto der Versteigerung unterzogen, und es bleibt der h. Finanzbehörde das Recht vorbehalten, das Ergebniß der schriftlichen Offertverhandlung nach Gutdünken und eigener Wahl zu bestätigen.

Die zu verpachtenden drei Sectionen bestehen aus nachstehenden Ortschaften:

Sectionen	Besteht aus den Ortschaften	Mit Schankhäusern	Ausrufspreis des einjährigen Pachtschillings fl.	fr.	Das zu erlegende Reugeld beträgt fl.	fr.
I.	Łastówkie, Swidnik	2	350		35	.
II.	Isaje, Wołosianka wielka und mała	1	360	.	36	
III.	Jasionka masiowa, Steciowa und Kondratów	1	320	.	32	.
	Zusammen	4	1030	.	103	.

Jeder Pachtlustige hat der zeitgerecht einzubringenden Offerte ein Vadium mit dem 10. Theile des Ausrufspreises baar anzuschließen.

Binnen vier Wochen nach erfolgter und dem Pächter bekannt gemachter Pachtbestätigung, jedenfalls aber vor dem Pachtantritte hat der Bestbiether eine Pachtcauzion im Betrage der Hälfte des einjährigen Pachtzinses zu erlegen.

Die schriftlichen versiegelten Offerten, u. z. sowohl für einzelne oder mehrere Sectionen oder auch für das ganze Pachtobject in concreto, sind jedoch bis 6 Uhr Nachmittags am 29. August einzubringen, und müssen mit dem entsprechenden Vadium belegt sein, den bestimmten Anbot in österr. Währung nicht nur in Ziffern, sondern auch in Buchstaben ausgedrückt enthalten, und es darf darin keine Clausel vorkommen, die mit den Bestimmungen des Licitationsactes nicht im Einklange wäre, vielmehr muß darin die Erklärung enthalten sein, daß Offerent allen Licitationsbedingnissen sich unbedingt unterwerfe.

Am Licitationstage selbst, werden keine schriftlichen Offerten angenommen werden.

Diese Offerten sind beim Vorsteher der Samborer k. k. Finanz-Bezirks-Direction zu überreichen und auf selben das Pachtobject, für welches sie lauten, gehörig zu bezeichnen.

Die übrigen Licitationsbedingungen können bei dem genannten Cameral-Wirthschaftsamte und bei der Samborer k. k. Finanz-Bezirks-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Sambor, am 8. August 1867.

(1630) **Edykt.** (1)

Nro. 34542. C. k. sąd krajowy Lwowski zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomych p. Ignacego Łapińskiego i p. Teklę Weissenhof, z imienia i miejsca pobytu niewiadomych spadkohierców p. Jana Strzałkowskiego, z miejsca pobytu niewiadomą p. Teklę Jordanową i z imienia i miejsca pobytu niewiadomych dzieci Tekli Jordanowej, że p. Piotr Dydyński na dniu 17. czerwca 1867 do l. 34542 podanie przeciw nim wniósł, ażeby w 14 dniach wykazali, że prenotacya sumy 15.000 zł. pol. uchwałą do l. 4463-811 dozwolona w stanie biernym połowy dóbr Boczów na rzecz Ignacego Łapińskiego Dom. 130. pag. 33, n. 21 on. uskuteczniona, jest usprawiedliwioną lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, gdyż w przeciwnym razie wykreśloną zostanie i w tym celu wyżej wymienionym z miejsca pobytu lub też i z imienia i miejsca pobytu niewiadomym kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Maly z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Gregorowicza, doręczając pierwszemu z nich tę prośbę z powyższem poleceniem ustanowiono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. lipca 1867.

(1623) **Ogłoszenie.** (2)

Nro. 96. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach czyni wiadomo, iż na żądanie Zofii Elżbiety Patyńskiej sprzedany zostanie przez publiczną licytacyę grunt pod l. k. 56-21 w Kobylance położony, własnością Jana Muzyki będący, na dniu 29. sierpnia 1867 powyżej lub za cenę szacunkową, zaś na dniu 30. września 1867 nawet poniżej ceny szacunkowej pod warunkami uchwałą tutejszego sądu z dnia 20go sierpnia 1864 l. 2975 dozwolonymi a w Gazecie Krakowskiej NN. 217, 218 i 219 z r. 1864 w głównej treści ogłoszonemi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gorlice, dnia 6. czerwca 1867.

(1621) **Edykt.** (2)

Nr. 181. C. k. sąd powiatowy w Kalwaryi podaje niniejszym do powszechnej wiadomości, iż w skutek odezwy c. k. sądu powiatowego w Bielsku z dnia 5. sierpnia 1864 do l. 4185 i z dnia 23. stycznia 1867, do l. 529 w celu zaspokojenia pretensyi restującej Ignacego Morowitza w kwocie 121 złr. w. a. zpn. przymusowa publiczna sprzedaż ruchomości Marcina Ciężkowskiego składających się ze sprzętów domowych i gospodarczych, tudzież realności a mianowicie domów pod Nr. C. 155 i 156, jako też grunta Zarembku Piskowskiego w trzech terminach a mianowicie dnia 29. sierpnia 1867 dnia 30. września 1867 i dnia 29. października 1867 każdego razu o godzinie 10. przed południem w kancelaryi gminnej we wsi Sułkowicach przedsięwziętą zostanie w ten sposób, iż powyż rzeczone ruchomości i realności przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej — przy trzecim zaś terminie także poniżej ceny szacunkowej — zawsze jednakże tylko za gotową zapłatą sprzedane zostaną.

Na tą sprzedaż zaprasza się chęć kupienia mających z tem dodatkiem, iż za cenę wywołania przy sprzedaży realności powyżej wymienionych stanowi się cena detaxacyjna 14 złr. 102 złr. i 150 złr. a każdy licytant obowiązany jest, złożyć przy licytacyi wadyum w kwocie wynoszącej 20% ceny wywołania. Zresztą tak protokoł detaxacyi jako też i warunki licytacyi każdego czasu w registraturze sądowej a w dzień licytacyi u komisarza sądowego przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kalwarya dnia 15. czerwca 1867.

(1611) **Kundmachung.** (2)

Nro. 2669. In Radautz in der Bukowina wurde eine k. k. Telegraphenstation mit beschränktem Tagdienste für den allgemeinen Verkehr eröffnet.

Vom k. k. Telegraphen-Inspectorate.

Lemberg, am 10. August 1867.

(1616) **Edykt.** (2)

Nro. 1450. C. k. sąd powiatowy w Kalwaryi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w skutek prośby Katarzyny Wantałowiczowej z Borku fałęckiego, Jadwigi Gumulińskiej i Antoniego Gumulińskiego we wsi Stanisławiu dolnym de praes. 4go czerwca 1867 do l. 1450 zezwolono na przesłuchanie świadków w celu udowodnienia śmierci Magdaleny Pacułt włościanki ze Stanisławia dolnego, która w roku 1847 plewiąc w grodzie dworskim w Brodach umrzeć i tamże w szopie leżeć miała.

Dla rzeczonej Magdaleny Pacult ustanawia się kuratora w osobie p. Antoniego Langera radnego gminy w Brodach przy Kalwaryi, wzywając wszystkich mających jaką wiadomość o życiu lub o okolicznościach śmierci Magdaleny Pacult, ażeby o tem temuż sądowi albo ustanowionemu kuratorowi w przeciągu 6 miesięcy od czasu pierwszego umieszczenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej licząc, należne doniesienie uczynili.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kalwarya, dnia 19. czerwca 1867.

(1617) **Edikt.** (2)

Nro. 5069. Der unbekannte Eigenthümer der auf den Feldern zwischen Torki, Iwanie und Hryńkowce gestohlenen und beim Kieryło Worobczuk betretenen braunen Stute mit einer Bläße auf der Stirne, hat sein Recht zum Kaufpreise für dieselbe pr. 10 fl. öst. W. binnen einem Jahre nachzuweisen.

Tarnopol, am 30. Juli 1867.

(1619) **Edykt.** (2)

Nr. 4629. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, iż z powodu prośby p. Róży Kaweckiej de praes. 7. sierpnia 1867 l. 4629 przeciw Fejdze Biedermanowej z miejsca pobytu niewiadomej w sprawach o wydanie nakazu należytego pokrycia i zabezpieczenia tych sum pod zagrożeniem otwarcia konkursu na cały majątek wyznaczony został do przesłuchania stron termin na 17. września 1867 o godzinie 10. zrana i równocześnie nakazano Fejdze Biedermanowej, ażeby dla wierzytelności wexlowych p. Róży Kaweckiej w sumach 3000 i 5000 złr. w. a. z przyn. wystarczające i należyte pokrycie i bezpieczeństwo dała, albo spis majątku i długów sporządziła i na wyznaczony termin przyniosła, a to pod ostrością w §. 81 proc. cyw. zagrożoną, to jest pod ostrością konkursu na cały majątek Fejgi Biedermanowej.

Kuratorem dla nieobecnej zamianowano p. adwokata Dra. Bersona.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dn. 7. sierpnia 1867.

(1613) **Edykt.** (2)

Nr. 4586. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Rafała Ostoję Niedzwiedzkiego, a w razie, gdyby nieżył, jego spadkobierców z imienia i pobytu niewiadomych, że przeciw niemu, a wrazie, gdyby nieżył, jego spadkobiercom z imienia i pobytu niewiadomym przez p. Władysława Brennera pod dniem 10. kwietnia 1867 do l. 4586 pozew o wyextabulowanie ze stanu dłużnego dóbr Żernicy czyli Żerniczki niżniej, kaucyi w ilości 3000 złr. a. w. Dom. 124 pag. 64 n. 12 on zaintabulowanej znadciężarami wytoczonym został.

Gdy miejsce pobytu p. Rafała Ostoi Niedzwiedzkiego nie jest wiadome, przeto został onemu, a wrazie, gdyby nieżył, jego spadkobiercóm z imienia i pobytu niewiadomym p. adwokat krajowy Dr. Dworski a adw. krajowy p. Dr. Chamajdes za jego zastępcę ustanowiony i pierwszemu powyższy pozew doręczony.

Wzywa się zatem p. Rafała Ostoję Niedzwiedzkiego, a wrazie, gdyby nieżył, jego spadkobierców z imienia i pobytu niewiadomych, ażeby swemu sądownie ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki i informacyi udzielił, albo innego obrońcę sobie obrał i takowego sądowi oznajmił.

Przemyśl, dnia 3. sierpnia 1867.

(1612) **Edikt.** (2)

Nr. 9522. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird dem Martin Posadowski mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben Carolina Nanassy mit Gesuch de praes. 28. Juli 1867 Z. 9522 um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 25 fl. öst. W. s. N. G. gebeten, worüber am 31. Juli 1867 Zahl 9522 der Zahlungsauftrag erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Martin Posadowski unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Hrn. Dr. Blumenfeld mit Substituirung des Advocaten Hrn Dr. Weisstein als Curator bestellt, welchem die erlassene Zahlungsauflage zugestellt worden ist.

Tarnopol, am 31. Juli 1867.

(1624) **Edykt.** (2)

Nr. 2001. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach ogłasza, iż na wezwanie c. k. sądu powiatowego w Podgórzu odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod Nrem. 9. w Gorlicach położonej, Mojżesza Leib i Freidy Osterjungów własnej, na zaspokojenie należytości p. Florentyny Wojnarskiej w kwocie 475 zł. $80\frac{1}{2}$ kr. w. a. z p. n. w terminach 10. i 24. września 1867 i 15. października 1867, każdą razą o godzinie 10tej zrana w kancelaryi sądowej.

Cena wywoławcza 4246 zł. wal. austr. Wadyum wynosi 10%.

Realność ta przy pierwszym i drugim terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, przy trzecim terminie za każdą cenę sprzedaną będzie.

Reszta warunków w kancelaryi sądowej w godzinach urzędowych przejrzaną być może.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gorlice, dnia 1. sierpnia 1867.

(1626) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 2273. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski nieobecnych i z życia i miejsca pobytu niewiadomych Mikołaja Makowieckiego, Katarzynę z Jastrębskich Rudlickę, Marcyannę z Kulikowskich Lityńskę, Józefa Franciszka d. i. Jastrzębskiego, Tomasza Jastrzębskiego, Walentego Ciecholewskiego, Mikołaja Ciecholewskiego, Wiktoryę z Jastrzęcskich Górskę, Jakóba Jastrębskiego, Justynę z Jastrzębskich Strumińskę i Józefę Jastrzębskę, a w razie śmierci tychże ich z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, dalej niewiadomych reszty spadkobierców Julianny Jastrzębskiej, Kajetana Jastrzębskiego i Eleonory Jastrzebskie 2go małżeństwa Pitro niniejszem uwiadamia, iż przeciw tymże, tudzież przeciw Anieli z Jastrzębskich Ujejskiej, Nikodemowi Sochanik, Pawłowi Jastrzębskiemu, Tekli Benedykcie Pospieschil, Soterowi Sochanikowi i Julianowi Sochanikowi Wiktoryn Bocheński w zastępstwie ojca Romualda Bocheńskiego dnia 23. lutego 1867 l. 2273 do sądu tutejszego pozew o wykreślenie części sumy 600 dukatów ze stanu biernego części dóbr Piłatkowce wniósł, na który to termin do rozprawy na dzień 30go kwietnia 1867 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Żywickiego, zastępcą tego zaś pan adwokat Dr. Weisstein niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 25. lutego 1867.

(1608) **Konkurs.** (3)

Nr. 471. Na posadę nadstrażnika policyjnego zarazem pompiera w Rohatynie, dla którego wyznaczoną jest stała roczna płaca Sto piećdziesiąt (150) zł. wal. austr. i systemizowane umundurowanie ogłasza Rada miejska konkurs i przyjmuje do końca września 1867 r. podania kompetentów.

Podania zaopatrzyć potrzeba w dowody wieku i dotychczasowego przebiegu życia, tudzież w poświadczenia wykazujące intelektualne i fizyczne uzdolnienie, jakoteż nienaganne prowadzenie się kompetenta.

Równocześnie poszukuje Rada ludzi porządnych i fizycznie uzdolnionych na strażników policyjnych, dla których ma cztery miejsca, każde o stałej rocznej płacy po ośmdziesiąt (80) zł. wal. austr. z systemizowanem umundurowaniem do nadania.

Rohatyn, dnia 30. lipca 1867.

Doniesienia prywatne.

Patti-Concert

in Graf **Skarbek'schen Theater in Lemberg.**

Vorläufige Anzeige.

Herr Ullmann, Director der italienischen Oper in **New-York**, hat die Ehre anzuzeigen, daß das

Patti-Concert

am 21ten und 22ten September 1867

statfinden werde.

In den Concerten vieler Künstlergrößen beruhete die Anziehungskraft lediglich auf deren persönlichem Talente. Nicht so in den Concerten von **Carlotta Patti**, welche von dem Unternehmer auf die von ihm in America eingeführte Weise gegeben werden, indem außer

Carlotta Patti

mehrere berühmte Virtuosen

an einem und demselben Abend auftreten werden.

Jede Nummer des reichhaltigen Programms wird demnach von einem Künstler ersten Ranges vertreten, und wird auf diese Art ein **Ensemble** erzielt, wie es bisher dem europäischen Publikum noch nicht vorgeführt worden ist.

Näheres in späteren Annoncen.

Koncert panny Patti

w teatrze hr. Skarbka we Lwowie.

Przedwstępna zapowiedź.

Pan Ullmann, dyrektor włoskiej opery w **Nowym Yorku** ma zaszczyt podać do publicznej wiadomości, że

na dniu 21. i 22. września 1867 odbędą się

2 koncerta p. Patti.

W koncertach wielu artystycznych znakomitości należy szukać siły przyciągającej jedynie w osobistym tychże talencie. Nie tak się ma z koncertami p. **Carlotty Patti**, które przedsiębiorca na sposób w Ameryce przez siebie zaprowadzony urządzać będzie, gdyż oprócz

p. Carlotty Patti

wystąpi tego samego wieczora wielu sławnych wirtuozów.

Każdy numer nader obfitego programu przypadnie zatem pierwszo-rzędnemu artyście, a w ten sposób otrzyma się harmonia, europejskiej publiczności dotąd jeszcze nie znana.

Bliższe szczegóły w późniejszych zawiadomieniach. (1586—3)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.